

Tilfælde skal overlade Bestemmelsen af, hvad Betalingen skal være, til den Instrux, der bliver at udfærdige. Min Hovedgrund til at foreslaa dette er, at det forekommer mig, at den nævnte halve Procent ikke altid vilde afgive nogen betryggende Maalestof for Betalingens Størrelse, idet ikke saa saa Tilfælde vilde kunne indtræffe, hvor denne Betaling aldeles utvivlsomt vilde være for stor, hvad der kunde blive en meget væsentlig Hindring navnlig for Sømandenes Tilhøielighed til at skaffe sig Ret ad den omhandlede Bet. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem her tæt ved mig (Sessen) i, at man nu skulde have Ret til, eller at det skulde være billigt at paalægge Mønstringsbestyrerne de paagjældende Forretninger uden noget Vederlag. Forfaavidt maa jeg altsaa erklære mig enig med det ærede Udvalg, medens jeg derimod, som sagt, tror, at det er ligesaa godt at lade Ministeren, efterat han nærmere har overvejet Forholdene, bestemme Størrelsen af den Kjendelse, som Mønstringsbestyrerne skulle have i det ene af de i Uendningsforslaget omhandlede Tilfælde, som man vil lade ham bestemme det i det andet Tilfælde. Jeg kan heller ikke med det ærede Medlem her tæt ved mig (Sessen) erkjende, at den første Del af Uendningsforslaget kun er en Omredaktion af, hvad der allerede står i Lovforslaget. Efter min Mening vil det netop medføre en meget væsentlig Forandring i selve Lovforslaget, idet det gaar ud paa ogsaa at gjøre det frit, om de Paagjældende ville have en Afregning foretaget af Mønstringsbestyreren eller ikke, hvorefter Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Thing, gjør det til en ubetinget Pligt, at Afregning skal finde Sted for de nævnte Embedsmænd, naar Reiser er gaaet ud over Nordøen eller Østerøen. Med mit Underændringsforslag vil der efter det Anførte fra min Side ikke være Noget at ændre mod Uendningsforslaget under Nr. 3. — Hvad Uendningsforslaget under Nr. 7 angaar, da har min ærede Kollega Justitsministeren allerede nedlagt en saa bestemt Indsigelse mod samme, at jeg gjerne kunde indfrænke mig til at støtte den Betragtning, som han gjorde gjældende, og som det forekommer mig var

fuldt berettiget, nemlig at, saaledes som Forslaget under Nr. 7 er affattet, vilde det, dersom Mønstringsbestyreren her i Byen selv var eller blev en søyndig Mand, være nødvendigt at vælte hele Læsset af de heromhandlede Forretninger over paa ham uden at give ham nogen Godtgjørelse derfor. Men selv uden Hensyn til dette Moment, som jeg er overbevist om, at det ærede Thing vil respektere, har jeg ogsaa andre Betæneligheder ved det nævnte Forslag, og navnlig da den, som jeg har gjort til Gjenstand for mit andet Underændringsforslag. Jeg er ganske vist enig med det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Melchior) i, at man nødvendigvis maa søge at skaffe sig Garant for, at Vaterkontofforretningerne — for at blive ved dette Udtryk, som vi jo ere vant til at forstaa — her i Kjøbenhavn kun betros til en Mand, der har de dertil fornødne Egenskaber. Dertil kræver jeg nu ganske vist ogsaa som han, at den paagjældende Mand skal være søyndig, kjendt med Sømandslivet og med Sømandsforholdene overhovedet, hvad man ikke tør forudsætte altid vil være Tilfældet med Mønstringsbestyreren. Men om det derfor er absolut nødvendigt at sætte den nævnte Mand som fidejordnet med Mønstringsbestyreren, er for mig meget tvivlsomt. Og hvad der er fuldkomment sikkert, det er, at man, naar man saaledes skal have to Mænd, der skulle virke sammen, om jeg saa maa sige, med næsten det samme Materiale, ikke vil kunne undgaa, hvis man tillige vil stille dem aldeles lige overfor hinanden, at Tugen af dem veed, hvem af dem der i paakommende Tilfælde skal have den afgjørende Stemme, og det maa jeg anse for upraktisk. Jeg er vel fuldkomment vis paa, at Spørgsmaalet om, hvem der er den Overordnede, i Reglen ikke vil komme frem. Men kommer det frem, saa forekommer det mig ogsaa, at det er absolut nødvendigt, at der er en af dem, der er betegnet som og maa betragtes som Forretningens Chef. Dette har nu derhos netop særlig Betydning i nærværende Tilfælde, fordi en af de væsentlige Grunde, som man i det andet Thing har havt til at foretage hele den Forandring, som man har foretaget, er, at man har villet tilvejebringe Simplicitet i Forretningerne og Besparelse af Tid